

Acollir el foraster

La quarta obra de misericòrdia corporal és acollir el foraster. I aquesta necessitat de caritat i de justícia pren nou relleu entre nosaltres amb l'acolliment que hem de fer dels refugiats que han arribat de països diversos a les ciutats de Vic i Manresa. Són persones a qui, amb els tràmits legals, els ha estat concedit l'acolliment entre nosaltres com a refugiats, és a dir, aquells que, fugint dels seus països amb situacions de guerra o de conflictes civils, demanen al nostre país l'estatut de refugiat. Les autoritats estatals els ho han concedit a ells i a les seves famílies i, amb aquesta concessió, hi va inclòs el compromís de respondre d'ells, per tal que en un temps oportú puguin integrar-se i obrir-se un futur entre nosaltres.

A nosaltres, com a societat i com a Església, ens pertoca sols, en un primer temps, oferir-nos a aquells que tenen la responsabilitat d'acompanyar-los en els mesos inicials de la seva estada entre nosaltres. Certament que dues institucions eclesials, el Seminari del bisbat de Vic i l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, han ofert instal·lacions seves, a Vic i a Manresa respectivament, per fer possible aquesta primera fase del procés d'integració d'aquests refugiats amb les seves famílies. Però pot donar-se el cas que hi hagi, a part de les necessitats primeres, altres necessitats a les quals podem donar resposta.

En una altra fase del procés d'integració, ja poden entrar més en joc Càritas a tots els nivells, així com altres institucions, quan aquestes persones siguin presents en pobles i ciutats, en aquells habitatges que s'han ofert per a donar resposta a l'acolliment dels refugiats. L'objectiu és, com ja he dit, la millor integració possible entre nosaltres. L'acompanyament propi dels cristians amb la caritat i la discreció, amb la sol·licitud i el respecte, volent el bé integral de la persona en totes les seves necessitats tant corporals com morals i espirituals, serà necessari sempre. No oblidem, però, que l'obra de misericòrdia dels cristians és acollir el foraster i en aquesta denominació hi entren tant els refugiats com els immigrants, així com aquells a qui, encara que faci molt temps que són entre nosaltres, encara els costa la integració. Un cristià no pot mai excloure del seu cor ningú, sinó que ha de tenir un cor obert a tots els qui necessiten el seu amor misericordiós.

Romà Casanova i Casanova, bisbe de Vic
Setembre de 2016